

Introit: *Až bude na nás vylit z výše duch, poušť se stane sadem a sad bude mít cenu lesa. (Izajáš 32,15)*

Píseň 370

Modlitba

Čtení: Skutky 2, 1-18. 37-42

Píseň 366

Text kázání: Jan 7, 37-39a

Bratři a sestry,

Pán Ježíš v právě přečteném oddíle přirovnává Ducha svatého k živé vodě. K vodě, která dokáže uhasit žízeň naší duše. A svůj proslov začíná právě slovy: *Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!*

Stejně jako naše tělo potřebuje pít každý den pitnou vodu, tak potřebuje právě naše duše každý den pitnou živou vodu Ducha svatého. A Pán mě i tebe vybízí, abychom přišli k Němu a pili. Protože On je ten jediný, kdo nám tuto živou vodu může dát pít. Jsi-li tedy duchovně vyprahlý, žíznivý, Pán Ti nabízí svou živou vodu Ducha svatého. *A tato živá výživná minerální voda obsahuje přesně ty prvky, které potřebuje tvoje duše, aby byla zdravá.* Jinými slovy, pokud prožíváš beznaděj, pak věz, že tato minerální voda obsahuje právě vysoký koeficient prvku zvaný **naděje**. Jestliže je ve tvém životě citová vyprahlost, absence **lásky**, pak v této živé vodě jí najdeš dostatek. Jestliže toužíš po tom, aby byla uhašena tvá nespokojenost, pak věz, že již po doušku této vody budeš naplněn blaženým **pokojem**. Jsi-li smutný, pak věz, že po tomto nápoji se budeš **radovat**, aniž by tě na druhý den bolela hlava! A máš-li strach, pak tato voda tě zbaví strachu a naplní tě **ujištěním, že Pán je s tebou a neopustí tě**. A tak bychom mohli pokračovat. Ten, kdo je netrpělivý, měl by tuto vodu užívat velmi často. Kdo se neumí ovládat, ten tím víc! A kdo má prudkou a výbušnou povahu, měl by jí pít přímo bečky, aby místo sopky hněvu se změnilo jeho srdce v oázu pokoje. Aby před ním lidé nemuseli utíkat, ale naopak se v jeho blízkosti cítili dobře. Vždyť jako děti Boží máme být nositelé pokoje, nikoliv hořkosti a zlosti! Živá voda Ducha svatého je také úžasným lékem tomu, kdo prožívá úzkostné stavy, pro ty, kteří prožívají samotu a prázdnotu. *Tato voda tyto neduhy a všelijaké ještě jiné umí prostě vyléčit. Ale záleží na tobě, jestli tuto vodu piješ, anebo ne.* Máš možnost pít ze skály, která se jmenuje Kristus, ale možná za Ním moc nechodíš. Sami si, bratři a sestry, odpovíme, jestli máme ještě vnitřní touhu po živém Bohu. Každý sám si odpověz, jak řešíš žízeň a vyprahlost své duše. Zda chodíš ke Kristu anebo hasíš tuto žízeň všelijakými náhražkami. Ty ale žízeň neuhásíš, spíše duši ještě uškodíš. A tak křesťan, který nepije tuto živou vodu, je vlastně vyprahlý. Nespokojený, unavený, bez radosti, bez pokoje, bez lásky, bez víry, bez naděje. To jsme samozřejmě někdy všichni, ale nemusí to být trvalý stav. Můžeme se jít přece kdykoliv napít ke Kristu. A On nám v Duchu svatém dá přesně to, co potřebujeme, co nám chybí! Bratři a sestry, Bůh touží po tom, abychom chodili naplnění Duchem svatým. Protože být naplnění Duchem svatým, to je jako mít vítr v plachtách. Na druhou stranu křesťan, který spoléhá na sebe, a ne na moc Božího Ducha, to je jako ten, který na loďce svého života si plachtu nevzal, protože nepočítá s tím, že by mohlo foukat, a proto pak musí jen upoceně veslovat. Je-li tedy tvá duše žíznivá, nespokojená a vyprahlá, není to vina tvého okolí. Je to tvůj problém. Bůh totiž i tebe chce přivést k živému Kristu. A On i tebe zve, když říká: „*Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!*“

Víte, bratři a sestry, je tu jeden problém, přes který se mnohý křesťan nemůže dostat. Mnohý si myslí, že není hoden dostat dar Ducha svatého. Neboť je veliký hříšník. Pro takové je zde ale radostná zpráva evangelia. Ten, kdo si to myslí, je blíže k Božimu království než ten, který se cítí jako dobrý křesťan! Jestliže vnímáš svou nehodnost, pak už je to práce Ducha svatého na tvém životě. **Bůh nedává svého Ducha na základě našich skutků, ale na základě naší víry!**

A Pán Ježíš říká i tomu největšímu hříšníkovi, *pojď ke mně a naber vody živé, vody uzdravující*. Když bys byl nevyлéčitelně nemocný a věděl bys, že existuje na světě jeden jediný pramen, který tě může vyléčit, nejel bys snad k němu, i kdyby pramenil třeba na druhém konci světa? Bible nám říká, že smrtelně nemocná je tvá i má duše. A je-li tedy tvá duše nevyлéčitelně nemocná, pak věz, že je tu jeden jediný pramen, který tě může léčit a vyléčit. Může vyléčit i tvůj hřích. Může vyléčit tvé nedostatky a nehodnosti. Může tě vyléčit z toho, v čem se právě potácíš. Tento pramen se nazývá **Ježíš Kristus**. A nemusíš ho hledat na druhém konci světa, ten pramen může vytrysknout nakonec přímo ve tvém srdci! Pán Ježíš totiž říká: **Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra**. A možná to ve svém životě prožíváš. Dodáváš naději skleslým, miluješ hříšníky stejně jako Kristus, hlásáš radostnou zprávu evangelia, chválíš Boha celým srdcem a sloužil bys pro Pána do roztrhání těla. Ale možná to tak bylo kdysi, ale dneska už je to pryč. Možná si na tu dobu už jen vzpomínáš, jak jsi byl zapálený, že tomu tak ve tvém životě kdysi bylo, ale už tomu tak není. Už je ve tvém srdci jenom poušť. Ten pramen, který z tvého srdce tryskal a oblažoval tvé okolí, se někam ztratil. A je-li tomu tak, sám sebe zkoumej, zda z tvého srdce nevytéká něco jiného, něco hodně odporného a nečistého. A nemysleme si, bratři a sestry, že druzí nevidí, co máme v srdci. Je přece psáno, **čím srdce přetéká, to ústa mluví!** A tak jestli se nám někdy stává, že místo proudu živé vody vytéká z našeho srdce hořkost, nebo nenávisť, nebo jestli se tam třeba objevila stojatá voda sebelitosti, nebo jakkoliv nečistá voda, pak je to vždycky signál, že je potřeba s tím něco dělat. A tak vždycky záleží na tobě, zda se budeš dál topit a dusit v těchto nečistotách, anebo jestli půjdeš ke Kristu a řekneš: „*Pane Ježíši, je mi to líto, pomoz mi, očisti mě.*“

A možná mi řekneš, že tohle ve svém životě děláš, ale přesto to nějak není ono. Přesto tomu chybí ta šťáva, ten olej Ducha svatého. Chybí ti radost, nadšení, požehnání. Pak je potřeba se ale taky zamyslet, jestli jsi neudělal málo. Ono totiž nestačí jen vyčistit od nečistých vod, ono je potřeba obnovit i ten pramen Kristův. A to tě něco bude stát. Nějaké úsilí, námahu a především čas a vytrvalost. K tomu tě může povzbudit **Izákův příběh**. Chtěl obnovit studnu po svém otci, kterou zasypal nepřítel. A tak musel znovu hloubit, a to zabralo určitý čas. A když jí vykopal, pak mu jí nepřítel zabavil. On se ale nevzdal, nerezignoval. Našel další zasypanou studnu a udělal totéž. I tu mu zabavili. I tak se nevzdal, a když vykopal třetí, té už mohl svobodně užívat. Chci tím říct, že to, co ti chybí, je možná čas, který bys měl trávit na modlitbách. Čas s Bohem, rozjímání, ztišení, očekávání až přijde a zavane, naslouchání tichému hlasu ve tvém srdci, to je to naše hloubení těch studní. Jestliže ale kopeš denně pouhých pět minut, pak pramen jistě nedokopeš. A navíc, máme kolem sebe spousty rušivých elementů, který nám tento pramen chtějí stále zasypávat. Proto je potřeba o tento pramen pečovat a neustále a pravidelně jej čistit. A nenechat si vzít důležité chvíle s Bohem. Pokud tak činíš anebo budeš činit, pak bude skutečně platit, že **proudy živé vody poplynou z tvých úst**.

Bratři a sestry, **ti, kteří uvěřili nebo uvěří v Ježíše Krista, dostávají darem Ducha svatého**. Tak to řekl Pán Ježíš. V Duchu svatém je obrovský potenciál do našich životů, ale i do života církve. A naopak bez Ducha svatého jsme vyprahlí my, i církve. Tam, kde je Duch svatý, tam to žije. Tam, kde není, tam to umírá. A proto: „*Přijď Duchu svatý a obživ nás!*“ Amen.
Modlitba Píseň 371

Slovo poslání: Římanům 8,11

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar i účastenství Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen Píseň 675